CANADIA.

ODE.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΣ.

His de rebus tantis—neque ſatis me commodè dicere,—neque ſatis liberè vociferari poſſe intelligo.—Quapropter vos oro, atque obſecro, Judices, ut attentè, bonâque cum veniâ verba mea audiatis. Fide ſapientiâque veſtrâ fretus, plus oneris ſuſtuli, quàm ferre me poſſe intelligo. hoc onus, ſi vos aliquâ ex parte allevabitis, feram, ut potero, ſtudio, et induſtriâ, Judices: Sin a vobis, id quod non ſpero, deſerar; tamen animo non deficiam, & id quod ſuſcepi, quoad potero, perferam: quod ſi perferre non potero, opprimi me onere officii malo, quàm id, quod mihi cum fide ſemel impoſitum eſt,—propter infirmitatem animi deponere.

Cic. pro Roſc. Amer.

LONDINI:
IMPENSIS AUCTORIS.
Proſtant apud J. Clarke, ſub Burſâ Regiâ, R. & J. Dodsley in Vico, Pall-Mall, et J. Buckland in Vico, Pater-noſter Row.
MDCCLX.

ILLUSTRISSIMO

JOANNI

DUCI de BEDFORD,

MARCHIONI de TAVISTOCK, &c.

Aureæ Periſcelidis EQVITI,

Hiberniæ PROREGI

Libertatis Britannicæ,

HÆREDITARIO ASSERTORI.

Hanc ODEN

Humillimè D, DQ

Auctor

Jacobus Belſham.

CANADIA.

ODE.

I.

QUœnam angit aures Vox morientium ?
Qui planctus? Heu! Queis ex Regionibus
Tubæq; Bombardæq; ruptis
Ignibus, intonuêre Cœlo?

II.

Verſorne Terris in Borealibus?

Oraſq; viſo forte Columbias?

Quis Fumus iſte? Quis Tumultus?

Arma quid increpuêre circùm?

III.

Lectas Cohortes, nunc pede, nunc manu

Nixas in altum ſcandere cernimus.

Nunc, maximâ vi molientes,

Ardua jam ſuperare Saxi.

Con-

IV.

Conflictus atrox ingruit; agmina
Commiſta denſis agminibus, ruunt.
Viri virorum vim retorquent;
Ictibus ingeminantur ictus.

V.

Bombarda totos demetit ordines,
Strictiſq; campus fulgurat Enſibus:
Luctantur, impellunt viciſſim;
Exacuit ſua quemq; Virtus.

Sic

VI.

Sic imbre onuſtis nubibus in polo
Certamen infit: vi validâ ruunt.
Confligitur. fragore Montes
Contremuêre; remugit Æther.

VII.

En! laureatum Signa Britannica
Ductorem ad arces ferre Canadias!
En! læſa Vindex vadit ultum
Jura, ſub auſpiciis GËORGI.

VIII.

O quàm decoro pulvere Wolfius
Perfuſus Enſem fulmineum rotat!
Irrumpit, hoſtiles Catervas
Cædit, agit, rapit, urget inſtans!

IX.

Ah dulce pignus! ne nimis ardeas.
Fatalis Ardor fortibus, et bonis!
Quin laudo. Si corpus fatiſcat,
Fama ſupervolitabit Aſtra.

X.

Terriſque, præſtans commemorabere
Virtute verâ. nec reticebitur
Suprema vox ſingultientis,
Cùm "Fugiunt, Fugiunt," relatum eſt.

XI.

Ad vocis horrens ambiguæ ſonum
Arrectus Ille, "Ah! Qui fugiunt?" rogat.
Tum doctus, aufugiſſe Gallos,
"Jam ſatis eſt, Moriamur." inquit.

Sic

XII.

Sic certus Hoſtes terga dare in fugam,
Thebanus Heros, "Extrahe telum," ait;
Vultuq; ſubridens amæno
Magnam animam exhilaratus efflat.

XIII.

Ambo beati! plaudite, Milites,
Morte invidendâ plaudite nobilem!
Te Rura, fortunate, et Urbes,
Te recinet nemus omne, Wolfi.

XIV.

Nec Tu feroci mente ſuperbias
Montcalme fidens: Fataq; Te vocant:
Vicemq; mortalem dolentes
Magnanimo illachrymamur Hoſti.

XV.

Monctonus, et Tounſhendius impigri
Sortes ſecundas fortiter occupant.
Gallorum, et Indorum omne Robur
Sternitur ante pedes furentum.

Sic

XVI.

Sic par Leonum turbat, Ovilibus
Saltu refractis; corruit En! pecus
Imbelle, confertum, tremenſq;
Indomito exanimatur ictu.

XVII.

O pulchra Virtus! Eia! agite O Viri!
Viri mementote eſſe Britannici!
Domate, Debellate: Laurum
Accipite à populo volenti.

XVIII.

Io triumphe! Ne Pueri Viris
Contendite ultrà. Cedite Lauream.
Mitiq; ſub Victore victi
Fœderis expetitote Leges.

XIX.

Io Triumphe! Vive Britannia!
Vivas GËORGI! Vivite nobiles
Heroes! æternis manebit
Gloria concelebranda Sæclis.

Quid

XX.

Quid nunc Hovardos, Quid memorem Dracos?
Greenvillum, et alto ſtemmate Verium?
Olim duello pertimendos,
Et decora anterioris Ævi?

XXI.

Jam vivit Haucus, vivit et Holmius,
Boſcaunus, et Saunderſius inclyti.
Oſborne, Barringtone, fortes,
Tuq; vale, memorande Amherſti!

XXII.

Quid jam Durellos, Quid Brodericios
Dicamus acres? Euge! Britannicis
Granbæe, Walgraviq; Terris
Conſpicua emicuiſtis Aſtra.

XXIII.

Pelhame, Pitti, Vos quoq; Regii
In Pace, Bello, Conſiliarii,
Gaudete; Communi Saluti
Non temerè invigilaſtis unà.

Illum

XXIV.

Eſt, Eſt, profectò, Qui regat omnia,
Viceſq; Mundi Numine temperet.
Qui fas, nefaſq; adſpectet æquus,
Et tribuat ſua cuiq; Judex.

XXV.

Illum expiemus jam prece ſupplici,
Et Mente caſtâ, quando agimus dies
Feſtos, Triumphalemq; Currum
Proſequimur celebris GËORGI.

XXVI.

" Æterne Rerum Conditor, et Salus!
" Ne, Sancte, faſſis, Ne, Pater, imputes
" Delicta: Chriſto promerente,
" Et populo, et benedice Regi!

XXVII.

Tibi, O, ſecundas, Optime, pendimus
AUGUSTE, grates. Tu bonus annue.
Longùmque, dilectus, potenti
Sceptra geras, Venerande, dextrâ.

WIL-

XXVIII.

WILHELME Dux! An te tacitum ſinam?
Ultro, vocatus re dubiâ, adſtitit;
Magnoſq; perpeſſus Labores
Nil Patriæ antetulit Saluti.

XXIX.

Quæ Dona tantis pro meritis damus?
WILHELME vivas! munere nam tuo
Præclara Libertas, et alma
Relligio intemerata perſtant.

XXX.

Quò raptor amens? Ecce GEORGIUS
Renidet Alter! Clarus Origine,
Virtute clarus: diva Proles!
Altera Lux, Columenq; Rerum!

XXXI.

Sub hoc vigebit Principe, perdiu,
Pax alma, Amorq; mutuus, et Fides.
Throniq; conſtabunt perennes
Juſtitia, et Pietas Columnæ.

FINIS.